

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 7C/253/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314217841
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Červenáková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2016:4314217841.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Červenákovou, v právnej veci žalobkyne: F. S., J. XX.X.XXXX, G. H. Č. XXX, v konaní zastúpená JUDr. Romanom Juríkom, advokát, Jazerná 19, Nové Zámky, IČO: 40 353 729, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, v konaní zastúpený Advokátkou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zrušenie rozhodcovského rozsudku s návrhom na odklad vykonateľnosti, takto

rozhodol:

Súd z r u š u j e rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného spoločnosťou Slovak arbitration court s.r.o. so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava, zo dňa 2.6.2014 pod sp.zn.: 51/04/14.

Súd konanie v časti o odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku zo dňa 2.6.2014 pod sp.zn. 51/04/14 z a s t a v u j e .

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania vo výške 149,16 Eur na trovách právneho zastúpenia na adresu právneho zástupcu žalobkyne, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť na súdnom poplatku 331,50 Eur, na účet N., I. XXXXXXXXXXXX, Slovenskej pošty, a.s., Partizánska cesta 9, Banská Bystrica, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa v podanej žalobe žiadala, aby súd zrušil rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného spoločnosťou Slovak arbitration court, s.r.o. Bratislava zo dňa 2.6.2014 sp.zn. 51/04/10. Zároveň žiadala, aby súd odložil vykonateľnosť predmetného rozhodcovského rozsudku a zaviazal žalovaného k náhrade trov konania. V písomnej žalobe uviedla, že po oboznámení sa s internetovou stránkou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky zistila, že v prípade rozhodcovských doložiek súdy judikovali ich nezákonnosť, pričom ide o obdobnú rozhodcovskú doložku ako je jej. Žalobkyňa sa tiež osobitne nevyjedнала rozhodcu. Rozhodcovská doložka bola už vopred naformulovaná v štandardnej zmluve. Miesto rozhodcovského konania si jednako jednostranne stanovil dodávateľ. Rozhodcovská doložka je neprijateľná aj z dôvodu, že ak rozhodcovské konanie vyvolá dodávateľ, tak sa mu už musí spotrebiteľ nezvratne podrobiť a tak riešiť svoj spor pred rozhodcom, ktorý je pre spotrebiteľa nepredvídateľný a má vážne pochybnosti o objektívnosti a nestrannosti rozhodcovského procesu. Taktiež pravidlá rozhodcovského konania sú nedostatočne transparentné pre priemerný subjekt práva. Vzhľadom na neprijateľnú rozhodcovskú doložku odporúča vychádzať z rozsudku Súdneho dvora (ES) Oceána Grupo Editorial SA a Ració

Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 až C-244/98. Rovnako navrhuje naplniť ciele smernice, podľa ktorej sa majú štáty postarať o to, aby spotrebiteľa nekalé podmienky nezaväzovali (čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Plnenie, ktoré sa vymáha bolo priznané v súkromnoprávnom procese na základe absolútne neplatnej rozhodcovskej doložky. Neprijateľná zmluvná podmienka spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a prieči sa dobrým mravom. Rozhodca ignoroval predpisy určené na ochranu spotrebiteľa a to je dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Súd aj bez návrhu sám vyhlási neprijateľnosť zmluvnej podmienky. Nekalosť rozhodcovskej doložky vyplýva najmä z veľkej vzdialenosti a z nutnosti podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, ak skôr začne konanie pred rozhodcom, čo sa fakticky za netransparentných podmienok stalo. Po zrušení rozsudku by sa žalobca musel podrobiť podľa § 43 zákona o rozhodcovskom konaní, konaniu o pôvodnej žalobe. V prípade konania pred súdom by si žalobca ako spotrebiteľ mal možnosť vybrať súd vo svojom bydlisku. Zmluva obsahuje neprijateľnú rozhodcovskú doložku a v skutočnosti je rozsudok paaktom. Ak je rozhodcovská doložka neprijateľná, ide o rovnaký stav ako keby rozhodcovská zmluva neexistovala. V tomto smere dáva do pozornosti uznesenie NS SR 6 Cdo 1/2012, uznesenia IV. ÚS 55/2011, IV. ÚS 60/2011 a najnovšie rozhodnutie NS SR - uznesenie zo dňa 13.3.2013 sp.zn. 6 Cdo 3/2013. Dá sa predpokladať, že sa žalovaný bude brániť tým, že rozhodcovská zmluva bola individuálne vyjednaná. Možno to dedukovať z toho, že už v typovej rozhodcovskej zmluve majú spotrebiteľia predformulované, že rozhodcovská zmluva nie je podmienkou úverovej zmluvy. V skutočnosti si spotrebiteľ bez právnického vzdelania ani len neuvedomuje, že sa mieni vytvoriť predstava, že spotrebiteľ si rozhodcovskú zmluvu osobitne dohodol a tak ho zbaví ex offo súdnej ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Takáto prax podľa žalobcu, ktorá nebola informovaná, predstavuje nekalú obchodnú praktiku v zmysle § 7 a násl. zákona 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a čl. 5 a násl. Smernice EP a Rady 2500/29 ES.

Žalovaný sa k predmetnej žalobe písomne vyjadril a žiadal, aby súd podanú žalobu zamietol. Uviedol, že poukazuje na tú skutočnosť, že podaná žaloba nezodpovedá skutkovému a právnemu stavu vyplývajúcejmu z rozhodcovského konania vedeného pred Slovenským arbitrážnym súdom, ktorý vydal dňa 2.6.2014 rozhodcovský rozsudok sp. zn. 51/04/14 - SAS. Z rozhodcovskej zmluvy číslo 8500025230 uzavretej dňa 17.05. 2013 (ďalej aj „rozhodcovská zmluva“) vyplýva, že dohoda o možnosti prejednávania sporu zo zmluvného

vzťahu medzi účastníkmi konania pred rozhodcovským súdom nie je súčasťou žiadnej štandardnej zmluvy, kde žalobca údajne nemal možnosť ovplyvniť jej uzavretie. Uvedená rozhodcovská zmluva predstavuje samostatný právny úkon nielen po stránke formálnej, ale aj materiálnej. Medzi účastníkmi nebola uzavretá žiadna rozhodcovská doložka zahrnutá do nejakej štandardnej zmluvy, ako to tvrdí žalobca v podanej žalobe. Rozhodcovská zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania nie je neprijateľnou podmienkou. V zmysle ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka je pre posúdenie, či ide o individuálne dojednanie alebo nie práve rozhodujúca možnosť spotrebiteľa ovplyvniť obsah resp. jej samotné zaradenie do zmluvného vzťahu s dodávateľom bez vplyvu na to, že (ne)dôjde k uzavretiu hlavného zmluvného vzťahu. Z rozhodcovskej zmluvy nielen výslovne vyplýva, že jej uzavretie nie je podmienkou uzavretia samotnej zmluvy o revolvingovom úvere (bod 2), ale výslovne aj právo, na jednostranné odstúpenie od nej v lehote 14 dní od jej uzavretia (bod 7). Žalobca uzavrel rozhodcovskú zmluvu dobrovoľne, a súčasne ani nevyužil právo na odstúpenie od nej. V tejto súvislosti poukazujú aj na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR uznesenie zo dňa 22.11.2012, sp. zn. 3M Cdo 14/2011. Je nesporné, že žalobca vlastným úkonom mohol ovplyvniť existenciu rozhodcovskej zmluvy a teda aj obsah vzájomného vzťahu so žalovaným. Rozhodcovská zmluva spĺňa preto charakter individuálneho ustanovenia a nemôže byť preto (resp. jej časť) neprijateľnou podmienkou. Žalovanému nie je zrejmé, akým iným spôsobom by mal preukázať individuálnosť dojednania rozhodcovskej zmluvy ako písomným poučením dlžníka o možnosti neuzavrieť rozhodcovskú zmluvu bez vplyvu na uzavretie zmluvy o úvere. Žalovaný tiež namieta argumentáciu o tom, že rozhodcovská zmluva núti spotrebiteľa k rozhodcovskému konaniu v prípade, ak konanie začne dodávateľ. Je zavádzajúce, ak sa stotožňuje možnosť výberu medzi rozhodcovským konaním (ako to predpokladá § 53 ods. 4 písm. r) Obč. zákonníka) a všeobecným konaním so situáciou, kedy sa spor začne na základe žaloby dodávateľom. Ani zákon, a ani smernica 93/13/EHS nehovoria nič o tom, že rozhodcovské konanie je prípustné len vtedy, ak sa začne na základe podania (žaloby) spotrebiteľa. Platná právna úprava (v ust. § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka) upravuje, že Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Z gramatického

a logického výkladu ust. § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka vyplýva, že rozhodcovská zmluva a ani jej akákoľvek časť by nespĺňali v tomto prípade definíciu ani neprijateľnej podmienky. Za nedôvodný tiež považujú argument o neprijateľnosti miesta rozhodcovského konania. Rozhodcovské konanie je písomným konaním; v tomto prípade bolo rozhodcovské konanie vykonané v rovnakom meste, ako je bydlisko žalobcu. Zároveň uvedenú námietku považuje žalovaný za účelovú aj z toho pohľadu, že žalobca sa ústneho prejednávania nikdy nedomáhal, nenavrhol ani vypočutie cestou dožiadania a pod. K tvrdeniu žalobcu, že si v rozhodcovskom konaní osobitne nevyjednal rozhodcu uvádzajú, že k výberu rozhodcu resp. fóra, kde sa spor bude riešiť, dochádza až pri podaní žaloby. Tento výber robí strana podávajúcu žalobu - nie teda iba jedna zmluvná strana. Obe zmluvné strany majú v zmysle úpravy ich vzájomného vzťahu rovnaké práva a nie je možné hovoriť o žiadnej nerovnováhe. Ochrana spotrebiteľa smeruje k tomu, aby zmluvné strany mali rovnakú možnosť a postavenie v rovnakej respektíve porovnateľnej situácii. To znamená, či rozsah oprávnení žalobcu je rovnaký bez ohľadu na to, či ide o dodávateľa alebo o spotrebiteľa. Ak je v pozícii žalobcu spotrebiteľ, potom aj on určuje a) fórum rozhodovania sporu, b) v prípade voľby rozhodcovského konania rozhodcovský súd. Samotný fakt, že rozhodcovské konanie začne na základe žaloby dodávateľa nie je daný uzavretím rozhodcovskej zmluvy. Vyplýva z toho, že zo strany spotrebiteľa dôjde k porušeniu zmluvných povinností. Pritom spotrebiteľ nie je zbavený v rámci ochrany spotrebiteľa povinnosti splniť dobrovoľne prevzaté záväzky, v tomto prípade splatiť poskytnutý úver s úrokom za jeho poskytnutie. K tvrdeniu o „subjektívnej a objektívnej nearbitrabilite spotrebiteľskej veci v rozhodcovskom konaní“ poukazuje žalovaný na príslušné ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní. Predmetom rozhodcovského konania vedeného pred Slovenským arbitrážnym súdom, sp. zn. 38/04/13 bolo zaplatenie peňažnej sumy titulom nesplnených záväzkov zo zmluvy o revolvingovom úvere. Z právneho hľadiska išlo teda o majetkový spor, ohľadne ktorého je možné uzavrieť súdny zmier. Súčasne nešlo o žiadny prípad, ktorý je v zmysle zákona č. 244/2002 Z.z. ako predmet konania vylúčený z prejednávania a rozhodovania v rozhodcovskom konaní. Rozhodovanie vecí zo spotrebiteľských zmlúv v rozhodcovských konaniach zákon č. 244/2002 Z.z. výslovne predpokladá, napr. ust. § 31 ods. 3 veta druhá, ust. § 33 ods. 2 veta tretia, ust. § 40 ods. 1 písm. j. Žalobca ďalej tvrdí, že mali byť ignorované predpisy na ochranu spotrebiteľa. Toto tvrdenie nie je v podanej žalobe žiadnym spôsobom konkretizované. Pritom z rozhodcovského rozsudku, ktorého zrušenia sa žalobca podanou žalobou domáha, vyplýva že rozhodcovský súd sa postavením žalovaného, povahou žalovaného nároku a jeho právnym titulom zaoberal aj a predovšetkým z pohľadu predpisov na ochranu spotrebiteľa. Rozhodcovský rozsudok ukladá žalovanému plnenie, ku ktorému sa zaviazal pri uzavretí zmluvy a povinnosť uhradiť sankcie, ktorých výška je v súlade s § 53b ods. 1 Občianskeho zákonníka a §3a nariadenia vlády č. 87/1995.

Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní dňa 1.4.2016 uviedol, že žalovaný tvrdí, že rozhodcovská zmluva bola individuálne dojednaná, ale neprikladá k tomu žiadny dôkaz. Podľa § 53 ods. 3 Obč. zák. dôkazné bremeno o tom, že zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná, je na dodávateľovi, inak platí domnienka vyvrátiteľná, že zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná. Zákon v žiadanom prípade nezakazuje formulárové zmluvy. Bolo by nemysliteľné, aby dodávatelia, ktorí majú desiatky tisíc klientov s každým jedným osobitne sa dohadoval na obsahu zmluvy. Zákon ale hovorí, že formulárová zmluva nesmie obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. Pokiaľ ide o konkrétnu rozhodcovskú zmluvu v podstate doslovne napĺňa ustanovenie § 53 ods. 4 písm. r) Obč. zák. odchyľuje sa len tým, že umožňuje odstúpenie od zmluvy v lehote 14 dní, ale aj napr. z citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu 6CdO 1/2012 kde mimochodom šlo o rozhodcovskú zmluvu dodávateľa RAPID LAIF životná poisťovňa od ktorej bolo tiež možné odstúpiť, vyhodnotil ju Najvyšší súd ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Bežný spotrebiteľ z pravidla netuší čo je to rozhodcovská zmluva a ani nemá dôvod sa tým zaoberať. Právne predpisy na ochranu spotrebiteľa sú tu práve na to, aby ho pred takýmito nekalými obchodnými praktikami chránili. Neprijateľná zmluvná podmienka je definovaná ako také ustanovenie zmluvy, ktoré vytvára značnú nerovnováhu medzi spotrebiteľom a dodávateľom v neprospech spotrebiteľa. Dodávateľ disponuje odborným aj finančným zázemím, na základe ktorého má výraznú ekonomickú aj odbornú prevahu nad spotrebiteľom. Spotrebiteľ spravidla žiadne odborné ani ekonomické zázemie nemá. Spotrebiteľ spravidla pristupuje k uzatvoreniu spotrebiteľskej zmluvy s dôverou. V tomto prípade, a teda nie len v tomto, jednoducho žalovaný hrubo zneužil svoju ekonomickú odbornú prevahu.

Žalobkyňa na predmetnom pojednávaní uviedla, že v mesiaci jún 2012 požiadala spoločnosť PROFÍ CREDIT Slovakia o úver. Úver začala splácať, ale mala určité problémy, tak jej splátky začali strhávať zo mzdy. Následne ochorela, bola práceneschopná, bol problém úver zo mzdy splácať. Zároveň so žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru, podpisovala aj ďalší hárok a to rozhodcovskú zmluvu. Všetko prebehlo veľmi rýchlo, zo strany pracovníka žalovaného jej nebolo vysvetlené, čo táto rozhodcovská zmluva znamená. Pred podpisom si ju predbežne prečítala, avšak nerozumela tam všetkým veciam, ktoré sú uvedené a najmä odborným výrazom. Bolo jej povedané, že spolu so žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru je potrebné podpísať aj predmetnú rozhodcovskú zmluvu. Takto ju aj podpísala. Až následne potom, keď mala problémy s úhradou jednotlivých splátok, tak sa začala informovať o tom, čo táto rozhodcovská doložka znamená, nakoľko tak ako uviedla, nebolo jej to vysvetlené. Dňa 25.3.2015 oznámila žalovanému zmenu svojho postoja ohľadom rozhodcovského konania. Na to jej zo strany žalovaného bolo doručené aj stanovisko datované dňom 30.3.2015.

Okresný súd Levice na pojednávaní dňa 6.5.2016 rozhodol v neprítomnosti účastníkov konania v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. Žalobkyňa a jej právny zástupca termín pojednávania dňa 1.4.2016 zobrali na vedomie, neúčast' na pojednávaní dňa 6.5.2016, písomne ospravedlnili, súhlasili s pojednávaním v ich neprítomnosti. Právny zástupca žalovaného mal doručenie riadne vykázané, neúčast' písomne ospravedlnil, pričom súhlasil s rozhodnutím v ich neprítomnosti a žiadal podanú žalobu zamietnuť.

Na základe prevedeného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

Z listiny nazvanej „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere“ č. 8500025230 zo dňa 16.5.2013 žalobkyňa ako dlžník požiadala žalovaného o poskytnutie revolvingového úveru s úverovým limitom 1410,00 Eur, splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci): 42/16, mesačná splátka (vrátane úrokov) 75,55 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3173,10 Eur, predpokladaná RPMN za úver (%) 70,02, ročná úroková sadzba úveru (%) 70,02, priemerná RPMN za úver 48,52 %, poskytnutá čiastka revolvingu 743,41 Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1813,20 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %. Účel čerpania úveru: bez uvedenia účelu. V časti predmetného formulára Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere sa pod bodom 6 nachádzajú „Údaje o schválenom revolvingovom úvere v EUR“ a to poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1410, splatnosť úveru (splátky/deň v mesiaci) 42/16, mesačná splátka (vrátane úrokov) 75,55, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3173,10, RPMN za úver 70,02 %, ročná úroková sadzba úveru 70,02 % a ďalšie údaje v súlade s údajmi o požadovanom revolvingovom úvere v Eur. Zmluva je podpísaná veriteľom dňa 17.5.2013. Súčasťou zmluvy boli Zmluvné dojednania žalovaného písané drobným písmom a textovo splyvajúcou formou.

V rovnaký deň účastníci konania zároveň uzavreli, vo forme samostatnej listiny, Rozhodcovskú zmluvu č. 8500025230 podľa § 3 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v platnom znení. Z formy tejto rozhodcovskej zmluvy je zrejmé, že jej formulár mal už veriteľ vopred pripravený a dopĺňali sa doň iba údaje o osobe dlžníka. Podľa bodu 1. rozhodcovskej zmluvy, dlžník vyhlasuje a svojim podpisom potvrdzuje, že súhlasí s uzatvorením tejto rozhodcovskej zmluvy. Podľa bodu 2. veriteľ vyhlasuje, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný. V bode 3. je obsiahnuté vyhlásenie, že veriteľ pred uzatvorením tejto rozhodcovskej zmluvy poučil dlžníka o dôsledkoch jej uzatvorenia, a to možnosť riešenia sporov v rozhodcovskom konaní. Spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní. Výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi. V čl. 5 sa nachádza text, podľa ktorého akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Zmluvy o RÚ, s porušením, uskutočnením či neplatnosťou Zmluvy o RÚ budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov podľa rokovacieho poriadku týchto stálych rozhodcovských súdov. Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak Arbitration court, s.r.o. Bratislava a Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici, zriadený pri Victoria legal arbiter s.r.o. Banská Bystrica. Výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť: spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. V čl. 7 rozhodcovskej zmluvy sa nachádza oprávnenie dlžníka odstúpiť od tejto zmluvy do 14 kalendárnych dní od jeho uzavretia v písomnej forme.

Dňa 2.6.2014 bol vydaný rozhodcovský rozsudok Slovenským arbitrážnym súdom, zriadeným spoločnosťou Slovak arbitration court, s.r.o., so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava sp.zn. 51/04/14, v zmysle ktorého bola žalovaná (v tomto konaní žalobkyňa) zaviazaná zaplatiť žalobcovi (v tomto konaní žalovaný) do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia sumu 2808,70 Eur s príslušenstvom, k náhrade trov rozhodcovského konania vo výške 32,40 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 429,30 Eur. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že ide o nárok žalobcu zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500025230 zo dňa 17.5.2013, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 1410,00 Eur, ktorý bola povinná platiť spolu s úrokmi v 42 mesačných splátkach vo výške 75,55 Eur v termínoch splatnosti. Svoju právomoc odvodil od Rozhodcovskej zmluvy zo dňa 17.5.2013, ktorú posúdil ako dostatočne jasne, zrozumiteľne a individuálne dojednanú, uzatvorenú v súlade s príslušnými ustanoveniami § 52 a nasl. Obč. zák., najmä § 53 ods. 4 písm. r) zákona č. 258/2001 Z.z., zákona č. 250/2007, a čl. 24 smernice EP a R č. 208/48/ES.

Podľa vyznačenej doložky uvedený rozhodcovský rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 1.8.2014, vykonateľnosť dňa 5.8.2014. Žalovaná (v tomto konaní žalobkyňa) prevzala rozhodcovský rozsudok dňa 1.8.2014.

Zo spisu Okresného súdu Levice sp.zn. 9Er/1123/2014 vyplýva, že súdna exekútorka JUDr. Anetta Demešová, Exekútorský úrad vo Vrábľoch podala na Okresný súd Levice dňa 27.10.2014 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného: PROFI CREDIT SLOVAKIA s.r.o., proti povinnému: S. F. F., na vymoženie 2658,62 Eur s príslušenstvom a to na základe rozhodcovského rozsudku RK 51/04/14-SAS, ktorý vydal dňa 2.6.2014 rozhodcovský súd (Slovak arbitration court s.r.o.) ustanovenými zmluvnými stranami na základe rozhodcovskej zmluvy 8500025230 zo dňa 17.5.2013, a ktorý sa stal právoplatným dňa 1.8.2014 a vykonateľným dňa 5.8.2014. Okresný súd Levice dňa 29.10.2014 vydal poverenie č. 5402130181 pre súdneho exekútora JUDr. Anettu Demešovú na vymoženie predmetnej pohľadávky pre oprávneného. Okresný súd Levice uznesením zo dňa 10.3.2015 pod č.k. 9Er/1123/2014-38 v zmysle § 56 odsek 2 Exekučného poriadku povolil odklad exekúcie vedenej na Okresnom súde Levice pod spisovou značkou 9Er/1123/2014, až do právoplatnosti meritórneho rozhodnutia vo veci vedenej na Okresnom súde Levice 7C/253/2014. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 1.4.2015.

Podľa § 52 ods. 1 Obč. zák. v znení platnom k 17.5.2013 t.j. v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy a rozhodcovskej zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Obč. zák. ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Obč. zák. dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Obč. zák. spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluve nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Obč. zák. (v znení účinnom k 17.5.2013) spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Obč. zák. za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Obč. zák. ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. a/ Obč. zák. za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy; písm. r/ ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 5 Obč. zák. neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle čl. 3 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách („Smernica“), zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Obč. zák. zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení platenom do 17.5.2013 (ďalej len zák. č. 244/2012 Z.z.), rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 4 ods. 1, 2 zák. č. 244/2002 Z.z., rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

Rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

Podľa § 40 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak

c/ jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,

g/ bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17)

j/ pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Podľa § 40 ods. 2 cit. zákona ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

Podľa § 41 ods. 1 Zákona o rozhodcovskom konaní, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 43 ods. 1 Zákona o rozhodcovskom konaní, ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov podľa § 40 písm. a/ a c/, pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

Súd sa v prvom rade zaoberal včasťou podania žaloby žalobkyňou. V zmysle ustanovenia zákona, žalobu je možné podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý žalobu podáva. Súd mal z rozhodcovského spisu preukázané, že žalobkyňa prevzala rozhodcovský rozsudok sp.zn. 51/04/14 dňa 1.8.2014. Predmetnú žalobu podala na súde dňa 26.8.2014. Z uvedeného je zrejme, že žalobkyňa podala žalobu včas.

Na základe vykonaného dokazovania súd mal preukázať, že medzi účastníkmi konania vznikol právny vzťah na základe uzatvorenej Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500025230 ako i právny vzťah na základe Rozhodcovskej zmluvy č. 8500025230 zo dňa 17.5.2013. Zmluva o revolvingovom úvere je zmluvou spotrebiteľskou, pretože žalovaný konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a žalobkyňa zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania.

Z predloženej Rozhodcovskej zmluvy mal súd preukázať, že táto bola vopred naformulovaná žalovaným a v takejto formulárovej podobe predložená žalobkyni ako spotrebiteľke. Žalobkyňa ani jej obsah ovplyvniť nemohla, teda nemohla byť individuálne dojednaná, keďže sa dopĺňali len údaje o spotrebiteľovi s uvedením jej mena, bydliska a dátumu narodenia. Na základe takto sformulovanej rozhodcovskej zmluvy žalovaný ako veriteľ jednostranne v bode 5. tejto zmluvy stanovil, ktorému rozhodcovskému súdu sa vec predloží na prejednanie a tak vylúčil z prejednávania všeobecný súd, ktorý by bol inak príslušný. Spotrebiteľ sa takto musel nezvratne podrobiť takémuto dojednaniu, a tak riešiť prípadný spor medzi účastníkmi úverovej zmluvy pred rozhodcom, ktorý je pre spotrebiteľa nepredvídateľný s vážnymi pochybnosťami o objektívnosti a nestrannosti takéhoto rozhodcovského konania, keďže vopred bol dodávateľom t.j. žalovaným určený. Spotrebiteľ tým stráca právo brániť sa voči nárokom veriteľa na všeobecnom súde v mieste svojho bydliska.

Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť akceptovaná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Z výpovedi žalobkyne vyplýva, že rozhodcovská zmluva jej bola daná na podpis pri podpise zmluvy o revolvingovom úvere a to bez ďalšieho bližšieho oboznamovania. Keďže podpisovala vopred sformulovanú rozhodcovskú zmluvu, ani nemala reálnu možnosť obsah predloženej formulárovej rozhodcovskej zmluvy ovplyvniť resp. niektoré zo zmluvných dojednaní vylúčiť. Podpísanie samotnej zmluvy navodzuje priamu súvislosť so zmluvou o úvere, ktorý poskytol žalovaný žalobkyni, keďže boli podpísané v ten istý deň, pričom i z výpovedi žalobkyne vyplýva že jej bolo oznámené, že spolu so žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru je potrebné podpísať aj rozhodcovskú zmluvu. V čase podpisovania rozhodcovskej zmluvy žalobkyňa nemala vedomosti o obsahu samotného pojmu rozhodcovská zmluva, nerozumela jednotlivým odborným výrazom.

Za tejto situácie nie je možné konštatovať, že by žalobkyňa mala možnosť riadne sa oboznámiť s obsahom rozhodcovskej zmluvy a už vôbec nie ovplyvniť jej obsah. Preto s poukazom na ustanovenie § 53 os. 2 Obč. zák., nie je možné považovať rozhodcovskú zmluvu uzavretú účastníkmi konania za individuálne dojednanú. Žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, že rozhodcovská zmluva medzi účastníkmi konania by bola dojednaná individuálne.

Nekalosť rozhodcovskej zmluvy súd videl aj v geografickej neprijateľnosti miesta rozhodcovského konania, nakoľko sú výrazné rozdiely vo vzdialenosti medzi bydliskom žalobkyne a sídlom rozhodcovského súdu na jednej strane a bydliskom žalobkyne a miestne príslušným súdom podľa § 87 písm. f/ O.s.p.

Samotná smernica Rady (Európskej únie číslo 93/13 EHS) považuje riešenie sporov zo spotrebiteľských zmlúv cestou rozhodcovského konania za postup neprimeraný. Je potrebné pripomenúť, že spotrebiteľ ako slabšia strana zmluvného vzťahu nie je schopný presadiť zmeny vopred pripravených formulárových zmlúv a takto veriteľ získava neprimeranú výhodu. K uvedeným výhodám je potrebné radiť aj riešenie sporov prostredníctvom rozhodcovského súdu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd má za to že rozhodcovská zmluva predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a súčasne sa prieči dobrým mravom. Žalobkyňa ako spotrebiteľ preukázala existenciu zákonného dôvodu, pre ktorý sa žalobou domáhala na súde zrušenia rozhodcovského rozsudku.

Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že dojednanie rozhodcovskej zmluvy je neprimeranou podmienkou, spotrebiteľ nie je ňou viazaný a táto je v rozpore s príslušnými ustanoveniami najmä § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka ako aj v rozpore s ustanoveniami smernice 93/13/EHS, podľa ktorej spotrebiteľ nie je viazaný podmienkou, ktorá je nekalá. Vzhľadom na to, že neprimeraná podmienka je zo zákona neplatná, súd má za to, že rozhodcovská zmluva nebola vôbec uzavretá a právomoc

rozhodcovského súdu nebola daná Neplatná rozhodcovská zmluva nemôže potom založiť právomoc rozhodcu vo veci konať a rozhodnúť, preto je rozhodcovský rozsudok nulitný. Vzhľadom na to, že neplatná rozhodcovská zmluva je dostačujúcim dôvodom na zrušenie rozhodcovského rozsudku, súd sa už ďalej podrobnejšie nezaoberal jednotlivými neprijateľnými podmienkami zmluvy o úvere.

Čo sa týka ustanovenia rozhodcovskej zmluvy, v zmysle ktorého mal spotrebiteľ právo od zmluvy jednostranne odstúpiť, aj bez uvedenia dôvodov do 14 kalendárnych dní od jej doručenia, od zmluvy je možné odstúpiť len v prípade, že je platná. Ak zákon považuje za určitých podmienok rozhodcovskú zmluvu za neplatnú (§ 53 ods. 4 Obč. zák.) takáto zmluva sa nestane platnou len s poukazom na to, že dlžník mal možnosť od zmluvy odstúpiť. V danom prípade to znamená, že aj keď žalobkyňa ako spotrebiteľ nevyužila možnosť dojednanú v zmluve a neodstúpila od zmluvy v dojednanej lehote, neznamená to, že takáto rozhodcovská zmluva je platná, ak je neplatná vzhľadom na dikciu zákona.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne, nakoľko boli splnené podmienky ust. § 40 ods. 1 písm. c/ zákona o rozhodcovskom konaní, na základe ktorých je možné rozhodcovský rozsudok zrušiť, preto súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Žalobkyňa v tomto konaní požiadala aj o odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, pretože nič nebráni, aby okamžite začala exekúcia, teda aby súd postupoval v zmysle § 40 odsek 2 zákona o rozhodcovskom konaní.

Zo spisu Okresného súdu Levice pod sp.zn. 9Er/1123/2014 súd zistil, že uznesením OS Levice zo dňa 10.3.2015 pod č.k. 9Er/1123/2014-38 v zmysle § 56 odsek 2 Exekučného poriadku sa povolil odklad exekúcie vedenej na Okresnom súde Levice sp.zn. 9Er/1123/2014 až do právoplatnosti meritórneho rozhodnutia vo veci vedenej na Okresnom súde Levice pod sp.zn. 7C/253/2014. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 1.4.2015.

V ustanovení § 40 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní nie sú vymedzené podmienky, ktoré musia byť splnené, aby bolo možno odložiť vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku. Je však nepochybné, že dôvody odkladu musia spočívať na úvahe súdu o možnom úspechu vo veci samej a zabránení výkonu predmetného rozhodnutia. V danej veci bol už podaný návrh na vykonanie exekúcie, ktorý je vedený na OS Levice pod sp.zn. 9Er/1123/2014. V tomto konaní bolo rozhodnuté o odklade exekúcie a preto súd nepovažoval za dôvodné, aby sa opätovne rozhodlo o odklade vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, na základe ktorého sa vedie exekučné konanie. Z uvedeného dôvodu súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. a vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Žalobkyňa bola v konaní úspešná, preto jej súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 149,16 Eur. Trovy pozostávajú z 2 úkonov po 66 Eur (hodnota úkonu 1/13 výpočtového základu 858 Eur za rok 2016 - neurčitá hodnota predmetu sporu) t.j. prevzatie a príprava zastúpenia, účasť na pojednávaní dňa 1.4.2016 a 2xRP po 8,58 Eur.

Nakoľko žalobkyňa bola v tomto konaní podľa § 4 ods. 2 písm. za) zákona o súdnych poplatkoch ako spotrebiteľka oslobodená od platenia súdnych poplatkov, a v konaní bola úspešná, súd rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok zo žaloby vo výške 331,50 Eur a to podľa položky 3 písm. c/ Sadzobníka súdnych poplatkov s použitím § 2 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ods.2 citovaného ustanovenia ods. 2 odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

v Leviciach, dňa 6.5.2016